

Borgå den 4 Jan. 1876.

Pappa, min egen älskade!

Tusen tusen hjertliga lyckönskningar
på din födelsedag den vi så många
ganger med glädje firat tillsammans.
Måtte vi få det ännu länge, länge!
Gud, som all god gåfva ger oss, gifve
dig allt godt, ja Han gifver nog utöf-
ver hvad vi kunna bedja eller tänka.
Våra tankar äro hos eder på den
dagen och f.m. kaffe drickes säkert.
Brukar man alls f.m. kaffe i Cannes?
Troligen icke med den matordning
ni der ha. — Nu ha vi ju ett nytt
år, Gud vet hvad åter det har i sitt
sköte; måtte det ha ett godt och
fröjdefullt återseende för oss med
sig, det är min innerliga bön.
Vi sitta här fyra skribenter kring
salsbordet och det blir ju ett ej mkt
väl skrifvet för någon af oss.

Om farvats karaktär min fröjda och minnens och ägghets min
en varm omfamning från eder edna.

Berndt sitter inne i sitt rum med en
kadett- elev. Mathilde Niska är också hos
oss på ett par dagar. Lasse som så snällt
kom och öfverraskade oss, jag blif riktigt
glad att se honom ty jag håller så
mycket af honom. Nog skulle han bli
bra glad om någon af er ville helst en
enda gång skriva till honom, jag menar
Toini eller Eva. — I går afton fingo vi mammas
julbref med berättelse om eder jul-
afton. Med hvilket intresse vi studerade
brevet. (Eva var ju också så rar och skref)
det kunnem ni förstå. Det var en bra olika
julafton mot våra förra och mot den
vi här firade, edert ståtliga julträd
med sin så rara beklädnad kunnom
vi väl ej rätt föreställa oss, barnen hör-
de med så stum förvåning på, så att ~~de~~
ett ord yttrades, endast Ingrid visade sig
litet ointresserad der hon bråkade i pappas
famn. Det var ju snällt att T. och E. sjöngs vår
psalm och julvisa som pappa var alltid
älskat att höra på julaftonen. Så mycket

har af i många
men ihåg så mycket som jag vet
bättre. Nog vet jag att jag är
många bättre. Kom
kom

unga präta
men
kom
just hem
från
skolan
och

"klapprar" som den julgubben hemtade!
Och verser sedan! Af allt hvad vi hört
finna vi således att ni hade riktigt
trefligt på julaftonen. Men vår älskade
mammans sömn är det ju bra ledsamt
med, man skulle tycka att den sköna
hafsluften skulle medföra litet sömn
at mamma, men det tycks ju ej göra
det. Kanske ändå smärningom, det måste
vi få hoppas. — Precis till nyårsaftonen
fingo vi fotografierna, tack så rysligt för
dem! Nu kunna vi litet föreställa oss
huru skönt ni ha det omkring er, men
att ni der njuta vid det öppna fönstret
kommer oss att smärta afundas er ty
vi ha här haft så kallt flera dagar,
ända till 33° så att man alls inte vet
lat sticka sin näsa ut och inne gätt
påpattad med gille närmast från topp
till botten, ty golven här äro mera kalla.
Den lilla katten på fotografierna märkte vi
ej förrän följande dagen då jag såg den
lilla ringen med 25 på afvrigsedan. Sedan

för minnas gästerna skulle måste jag nu sluta skrifva jag skulle
vilja prata med ni om. Kanske kom juist hem från skolan och

och den fotografen i sitt beti både.
Middagstiden var en hemma, faster
var här inne och Olga Boudier med
sin tre gossar. Julgransen var naturl.
tand i en spöke och faster en vacker
betraktelse på nyårsaft. af stobsten.
I all tygshet hade den som fullt pass
fäst för oss - en afton var vi bjuda
på släktfjädning "till Schaumans" det
var en befäl afton genom det gamla
herrskaftets enesliga vandrighet. -
Om smattlingarna tänkte jag på storför
bät. Karin har gjort framsteg som
mormor och mormor se, hade vi så road
allt sådant nyttigt arbete så det är en
fröjd, därför går den också framåt. Hon
har också lärt Miki alla bokstäver så
att jag en dag blev riktigt flat när han
kände hela alfabetet. Men nu känner
han bokstävernas namn och de
de gudar som vi först lärde Karin och
som tyder han sig kunna säga ordet när
han inte först räknar öfver alla bokstäver.